

Medlem bliver Finansminister, men i hvert Fald ikke, saa længe jeg er det. Jeg har altid været en Modstander af denne Skat som Kompensation for Toldreformer, og vor politiske Historie viser mig jo, hvad jeg kendte saa godt fra de Aar, jeg har fulgt med i Politiken, at det at kaste Brændevinsskatten herind var ogsaa det sikreste Middel til at faa denne Reform til at strande.

Det ærede Medlem for Saks-købing (Rørdam), som jo sagde mange udmærkede Ting, sagde ogsaa, at naar jeg skulde lave en Toldreform, skulde jeg spørge Lægerne om, hvad der var sundt, og det skulde jeg ikke lægge Told paa, men hvad der var usundt, skulde jeg lægge Skat paa. Det er et Ræsonnement, der fører lige ind i Brændevinsskatten. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil vedkende sig det; hvis han vil det, skulde det være meget interessant at høre det. Jeg har haft et andet Princip for den Toldforskydning, som jeg har ladet ske indenfor Toldloven, hvor jeg ikke har kunnet kompensere paa anden Maade. Denne Forskydning er ikke foregaaet paa den Maade, at jeg har siddet og skønnet over, hvad der bekom Menneskene vel; for vel mener jeg, at jeg har nogen Ide om det, og vel kunde jeg faa en udmærket Raadgiver i det ærede Medlem for Saks-købing, det skal jeg indrømme; men til syvende og sidst syntes jeg, at det ærede Medlem og jeg maatte kunne blive enige om, at det maa man lade Folk selv skønne om. Man maa tage Menneskene, som de ere, og hvis man virkelig vil lette Fattigfolk for Byrder, skal man gøre det paa den Maade, at man ikke lægger Skat paa, men tværtimod bringer Lettelse for de Artikler, som disse en Gang faktisk bruge. Jeg er f. Eks. gaaet med til større Lettelser paa Kaffe, end Venstre foreslog i 1900, fordi selv om — hvad jeg senere skal komme tilbage til, naar jeg kommer til at omtale det ærede Medlem for Saks-købing — alle disse mange fortræffelige Ting, Konserves, Syltetøj osv., i og for sig ere udmærkede, saa tror jeg dog, at i de Tusinder af Hytter ude paa Landet spiser man ikke ret meget af den Slags, men Kaffe-kedlen er paa Kog der nogle Gange hver eneste Dag.

Naar man ligeledes har sagt, at selv om jeg ikke havde Brændevinsskatten at gribe til, saa havde jeg dog Formue- og Indkomstskatten, saa skal jeg indrømme, at denne er bleven nævnt her meget svagt. Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) var saa forsigtig;

han sagde ikke Formue- og Indkomstskat, men Formueskat med stigende Skala, og saavidt jeg husker ret, gik det ærede Medlem for Saks-købing slet ikke ind derpaa. Forholdet er jo det, at jeg meget vel kunde tænke mig den Mulighed at faa Kompensation for en Nedgang paa Toldloven gennem en Formue- og Indkomstskat, men efter den Historie, som de direkte Skattelove have haft, efter de hadefulde Angreb, de have været Genstand for fra deres Side, der mere end andre burde være Venner af de direkte Skatter; saa var det praktisk talt umuligt at lægge mere paa den Skat i Øjeblikket.

Tilbage var saa Arveskatten, som allerede har været nævnt tidligere, og som jeg har søgt at udforme saa godt som muligt og faa det mest mulige ud af. Jeg tror ogsaa, man vil indrømme mig, at det er lykkedes mig. Og da jeg ogsaa vidste, at det var for lidt, er det endelig lykkedes mig at skaffe 4 Mill. Kr. gennem Stempelskatten paa de dyreste Vine og den dyre Spiritus. Om denne Stempelskat skal jeg ikke udtale mig nu; vi komme vel til at drøfte dette Forslag senere, og jeg ved jo nok, at de Herrer, der ville vælte Toldreformen, naturligvis ogsaa ville vælte dette Forslag, fordi de vide, at saa er en af de Piller, hvorpaa den hviler, slaet væk. Men jeg antager i hvert Fald ikke, at der er noget af de ærede Medlemmer her i dette Ting, som vil benægte, at det her er lykkedes mig at ramme et Forbrug, der virkelig ikke falder nedadtil, men virkelig hører de velhavende, i hvert Fald de mere velstillede, til. Paa denne Maade er det lykkedes at skaffe $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr.: 4 Mill. paa Spiritus-skat, $2\frac{1}{2}$ paa Arveafgift, og dertil de 2, som Statskassen skulde undvære, det er $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr. eller, hvis vi regne med de ny Tal, jeg fremkom med her, $9\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det er altsaa det, jeg har skaffet til Veje til Løsning af Toldreformen, og naar jeg nu kommer med denne Toldreform og tilbyder disse $9\frac{1}{4}$ Mill. Kr. dertil, er det altsaa et Spørgsmaal til Rigsdagen, om den vil være med til paa det Grundlag og med de Midler, der saaledes ere givne dertil, at gaa til et virkeligt sagligt Arbejde paa at faa denne Reform løst i den bedst mulige Aand. Jeg haaber, og jeg er ikke i Tvivl om, at det store Flertal i Tinget vil det. Selv om det har en og anden Ting, det mener kunde være anderledes, og selv om det har Enkeltheder at kritisere, tror jeg ikke, at man i dette Ting vil nægte mig det, at naar jeg har skaffet ca. 9 Mill. Kr. til derfor